

„Első idők”

Chiara meséli...

Emlékszem a Fokoláre Mozgalom kezdetére, amikor az új karizma a szegények iránti különleges szeretetet ültette a szívünkbe.

Amikor találkoztunk velük az utcán, felírtuk egy kis jegyzetfüzetbe a címüket, hogy felkereshessük őket, hogy segítsünk nekik. Jézust láttuk bennük...

Én is megpróbálok így élni...

Miután meglátogattuk őket viskóikban, meghívtuk őket magunkhoz ebédre.

Nekik tartogattuk a legszebb asztalterítőt, a legjobb evőeszközöket, a legjobb falatokat. Az első fokolárban az asztalnál így foglaltunk helyet: egy fokolarina, egy szegény, egy fokolarina, egy szegény...

Egy nap úgy éreztük, az Úr azt kéri tőlünk, hogy váljunk mi magunk szegénnyé, hogy így szolgálhassuk a szegényeket és mindenkit. **Ezért mindegyikünk az első fokolár egyik szobájának közepére tette mindazt, amiről úgy gondolta, hogy felesleges a számára. Volt ott tavaszi kabát, egy pár kesztyű, kalap, még egy szőrmebunda is...** Azóta pedig, hogy adni tudjunk a szegényeknek, olyan vállalatokat alapítottunk, amelyek munkahelyet biztosítanak, nyereséget termelnek, amelyet a rászorulóknak kapnak meg.

Azonban még sokat kell tennünk a szegényekért.

AZ ÉLET IGÉJE

12

Lk 3,11

„AKINEK KÉT RUHÁJA VAN, AZ EGYIKET ADJA ODA ANNAK, AKINEK EGY SINCS! S AKINEK VAN MIT ENNIE, UGYANÍGY TEGYEN!”

VALAKINEK BETEG AZ ÉDESANYJA? ÚGY SEGÍTEM ŐT, MINTHA AZ ENYÉM LENNE.

VAN, AKI ÉHES? MINTHA ÉN LENNÉK ÉHES, ÉS ÚGY PRÓBÁLOM ELŐTEREMTENI AZ ÉTELT, MINTHA SAJÁT MAGAMNAK TENNÉM.

AHOGYAN MINDEN NÖVÉNY CSAK ANNYI VIZET SZÍV FEL A TALAJBÓL, AMENNYIRE SZÜKSÉGE VAN, ÚGY MI IS PRÓBÁLJUNK MEG CSAK ANNYIT BIRTOKOLNI, AMENNYI NÉLKÜLÖZHETETLEN.

MIÉRT ADJAK A MÁSIKNAK A MAGAMÉBÓL? A MÁSIKAT IS ISTEN TEREMTETTE, ÚGY, MINT ENGEM. TESTVÉREM Ő, LÉNYEM RÉSZE.

AJÁNDÉKNAK LETTÜNK TEREMTVE EGYMÁS SZÁMÁRA, ISTEN KÉPMÁSÁRA, AKI SZERETET.

ADHATJUK SZÍVÜNK SZERETETÉT, KINYILVÁNÍTHATJUK BARÁTI SZÁNDÉKUNKAT, ÁTADHATJUK ÖRÖMÜNKET.

PRÓBÁLJUK MEG, KEZDJÜNK EL ÍGY ÉLNI! JÉZUS BIZTOSAN NEM FOG MEGFELEDEKZNI ARRÓL, HOGY EGY KÜLÖNLEGES AJÁNDÉKOT ADJON; ; AZ ÖRÖMET, MELYRE MINDANNYIAN VÁGYUNK

Chiara Lubich egy ik válaszából - Adaptáció Centro Gen 3

RAJZOLJUNK EGY MOSOLYT MINDEN ALKALOMMAL, AMIKOR ÉREZZÜK EZT AZ ÖRÖMET, MAJD MESÉLJÜK EL VALAKINEK...

